

РЕШЕНИЕ

№ 15941

гр. София, 24.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 08.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1136** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба вх. № 2547 от 26.01.2026 г. и вх. № 3203 от 29.01.2026 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от „Сканея 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя С. О. Н., чрез адв. П. С. Г., САК, със служебен адрес [населено място], [улица], офис 1 срещу Заповед № 25-4332-000279 от 22.01.2026 г. за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 2А, б. „а“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ (ОПП), Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Министерство на вътрешните работи (МВР), с която спрямо жалбоподателя е наложена ПАМ „прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована, тъй като административния орган формално е изложил бланкетни мотиви за издаване на процесната заповед, без да изложи конкретни съображения и мотиви, които да обуславят налагането на конкретна ПАМ, както и нейната продължителност, без да съобрази и издири всички доказателства относими към разкриване на обективната истина. Посочва се, че управителят на оспорвания нито е знаел. Или е могъл да знае, нито е предполагал или допускал, или е могъл да допусне, че лицето Д. В. Г. към 15.01.2026 г. е с отнето свидетелство за провоуправление. Излагат се доводи, че жалбоподателят не е бил информиран от Д. Г. или от други лице и институция че свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на Г. е отнето. Инвокират се съображения, че обжалваната ЗППАМ е издаден при допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., преупълномощена от адв. Г., която поддържа жалбата, предлага да бъде уважена и претендира сторените съдебно-деловодни разности, съгласно представен списък.

Ответникът – полицейски инспектор към ОПП - СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), серия GA бланков № 4955610 от 15.01.2026 г., издаден от Д. Д. Г., на длъжност „младши автоконтрольор“ при ОПП-СДВР, с който е установено, че Д. В. Г., ЕГН [ЕГН], на същата дата около 08,32 часа, в [населено място] по улица В. С. с посока на движение от ул. Б. П. към ул. Р. управлява товарен автомобил МАН 41.46Оф, с регистрационен номер СВ 9256 НН, собственост на фирма „Сканея 2014“ ЕООД. След направена справка в масивите на ОПП – СДВР е установено, че СУМПС на водача отнето със заповед номер GRAM 1471623 от 05.11.2025 г. Посочено е, че водачът е уведомен за започване на ЗППАМ, съгласно чл. 18а, ал. 7 от АПК.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 22.01.2026 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2А, б. „а“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал.1 от АПК) и на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове, посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал.1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. „а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейски инспектор към ОПП - СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з-9788 от 13.09.2024 г. и Заповед № 513з-12086 от 14.10.2025 г. на директора на СДВР, както и писмо изх. № УРИ 433200-24602 от 26.02.2026 г. на началник на 03 сектор „АО“, ОПП-СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорвания е наложена ПАМ, са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Според разпоредбата на чл. 172, ал.1 от ЗДвП, ПАМ по чл. 171, т.,2,2а,4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Настоящият състав на съда намира оспорената заповед за издадена в съответствие с изискванията

за форма на административните актове по смисъла на чл. 59, ал.2 от АПК, предвид направеното в същата посочване на фактическите и правни основания, послужили за издаването на заповедта, както и редът за нейното оспорване.

Според посочената като правно основание, за прилагане на процесната ПАМ, разпоредба на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, в приложима редакция, за срок от 6 месеца до една година се прекратява регистрацията на МПС на собственик, който без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т.1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

Не е спорно по делото, че на 15.01.2026 г. Д. В. Г. е управлявал товарен автомобил, собственост на жалбоподателя.

Спорът по делото се отнася до това дали водачът Г. на 15.01.2026 г. е управлявал притежаваният от оспорвания товарен автомобил с валидно свидетелство за управление на МПС. Видно от мотивите на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, административният орган е приел, че жалбоподателят е управлявал товарния автомобил след като му е било отнето СУМПС със Заповед № ГРАМ-1471623 от 05.11.2025 г. Този административен акт не е представен с административната преписка. Данни за него се съдържат в приетата по делото като писмено доказателство „Справка картон на водача“ (л. 11 – 13) в част „ЗППАМ“ под номер 7 с отбелязване, че само, че е връчен. От мотивите на АУАН, въз основа на който е издадена обжалваната заповед, безспорно се установява, че Заповед № ГРАМ-1471623 от 05.11.2025 г. не е връчена на Д. Г. на 15.01.2026 г., а същият е уведомен за нея по реда на чл. 18а, ал. 7 АПК. Тази разпоредба гласи следното: Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване, по разпореждане на административния орган или съда, което се удостоверява писмено с подпис на извършилото длъжностно лице. Писменото удостоверяване се прилага към преписката или делото и на адресата се съобщава, че може да получи документите или книгата в 7 – дневен срок, след изтичането на който те се смятат за връчени. Посочването на това отбелязване в АУАН от своя страна означава, че към момента на проверката, извършена на 15.01.2026 г. водачът на процесния товарен автомобил не е бил уведомен, че му е наложена ПАМ – „отнемане на СУМПС“.

С оглед изложеното, разглежданата в настоящето производство ЗППАМ е издадена без да са налице необходимите предпоставки - влязла в сила заповед за налагане на принудителна административна мярка „отнемане на СУМПС“, за да се приеме, че водачът на товарния автомобил към 15.01.2026 г. го е управлявал, след като свидетелството му е било отнето по реда на чл. 171, т.1, б. б) ЗДвП.

При тези обстоятелства не се установява да е изпълнен фактически състав за прилагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. "а" ЗДвП по отношение на собственика на МПС, който да го е предоставил на неспособен водач, тъй като към датата на извършената проверка и съставянето на АУАН не се установява Д. В. Г. да не изпълнява изискванията на закона.

По тези съображения жалбата на „Сканея 2014“ ЕООД е основателна и следва да бъде уважена, а обжалваната заповед да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото съдебно-деловодни разноски в размер на 525,56 евро, от които 500,00 евро – адвокатско възнаграждение и 25, 56 евро – внесена държавна такса .

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-000279 от 22.01.2026 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2А, б. „а“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на „Сканея 2014“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сторените по делото съдебно – деловодни разноски в размер на 525,56 (петстотин двадесет и пет евро и петдесет и шест евро цента) евро.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: